

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 6 marca 2025 r.

Poz. 1115

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.65.2025 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 6 marca 2025 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz.1465 z późn.zm.) oraz art. 15 ust.2 pkt 9 i 10 w związku z art.28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2024 r. poz.1130 z późn.zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

-§ 6 ust.1 pkt 4 uchwały Nr XIX/313/2025 Rady Miasta Rzeszowa z dnia 28 stycznia 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nr 201/13/2010 – I-A „Staromieście – Przy Drodze” w Rzeszowie, w zakresie słów: „w tym gazociągów wysokiego ciśnienia”.

Uzasadnienie

Rada Miasta Rzeszowa w dniu 28 stycznia 2025 r. podjęła uchwałę Nr XIX/313/2025 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nr 201/13/2010 – I-A „Staromieście – Przy Drodze” w Rzeszowie.

Uchwałę tą doręczono organowi nadzoru w dniu 4.02.2025.r. Z uwagi na treści zawarte w tej uchwale organ nadzoru pismem z dnia 03.03.2025 r. wszczął postępowanie nadzorcze wskazując kwestionowane zapisy i informując o możliwości złożenia wyjaśnień.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Poprzez działanie na podstawie i w granicach prawa w zakresie podejmowania uchwał przez organy jednostek samorządu terytorialnego rozumieć należy działanie zgodne z przepisami regulującymi podstawy prawne podejmowania uchwał; przepisami prawa ustrojowego; przepisami prawa materialnego oraz zgodnie z przepisami regulującymi procedurę podejmowania uchwał (por. wyrok WSA w Łodzi z 21 stycznia 2009r., ; wyrok NSA oz. we Wrocławiu z 20 kwietnia 1999 r., II SA/Wr 364/98).

W myśl art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy samorządu terytorialnego wydają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie.

Podstawę materialno-prawną badanej uchwały stanowi art. 20 ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2025 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2024 r. poz.1130 z późn.zm.), dalej *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, który stanowi, że „Plan miejscowy uchwała rada gminy po stwierdzeniu zgodności z ustaleniami planu ogólnego, rozstrzygając jednocześnie o sposobie realizacji zapisanych w planie miejscowym inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu miejscowego stanowi treść uchwały w sprawie uchwalenia planu miejscowego, a część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do tej uchwały.” Z kolei zasady sporządzania planu określa art.15 w/w ustawy, a konsekwencje naruszenia tych zasad określa art. 28 ust. 1 stanowiący iż „Istotne naruszenie zasad sporządzania planu ogólnego lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich

sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.”

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdził, że badana uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa bowiem kwestionowany przez organ nadzoru zapis § 6 ust.1 pkt 4 badanej uchwały w zakresie słów „w tym gazociągu wysokiego ciśnienia” są istotnym naruszeniem art. 15 ust.2 pkt 9 i 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w brzmieniu obowiązującym przed 24 września 2023 r. oraz § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587).

W trakcie postępowania wyjaśniającego Prezydent Miasta Rzeszowa złożył wyjaśnienia, w których podniósł, że *„celem planu jest zabezpieczenie terenów pod zieleń urządzoną tj. park osiedlowy dla mieszkańców osiedla Staromieście oraz drogi dojazdowe stanowiące dojazd i dojście do terenu zieleni i do działek budowlanych na terenach sąsiadujących z miejscowym planem. Na terenach zieleni oznaczonej symbolem 1ZP, oprócz zieleni zajmującej co najmniej 85% ich powierzchni, mogą być realizowane charakterystyczne dla funkcji wiodącej elementy zagospodarowania, podporządkowane realizacji sportowo-rekreacyjno-wypoczynkowej funkcji terenów w tym place zabaw, ciągi piesze, obiekty małej architektury itp. Przez teren opracowania przebiegają istniejące sieci w tym gazociągi wysokiego ciśnienia. Strefy kontrolowane od istniejącego lub ewentualnie przełożonego gazociągu wysokiego ciśnienia nie przeszkadzają w realizacji ustaleń planu ze względu na planowany charakter zagospodarowania jakim jest zieleń urządzona i drogi wewnętrzne.”*

Prezydent w wyjaśnieniach podnosi też, że Rada Miasta Rzeszowa przyjęła badaną uchwałę z intencją stworzenia miejsca na wypoczynek i rekreację mieszkańców, a nie celem regulacji przebiegu gazociągu. Zapis § 6 ust.1 pkt 4 uchwały poddanej analizie stanowi ustalenie ogólne dla terenów objętych planem i jego celem jest umożliwienie elastycznego dostosowania infrastruktury technicznej do przyszłych potrzeb rozwojowych i inwestycyjnych.

W ocenie organu nadzoru kwestionowany § 6 ust.1 pkt 4 w zakresie słów „w tym gazociągu wysokiego ciśnienia” stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu, a dokładnie art.15 ust.2 pkt 9 i 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w brzmieniu obowiązującym przed 24 września 2023 r. oraz § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587).

Odnosząc się do przedłożonych przez Prezydenta Miasta Rzeszowa wyjaśnień, wskazać należy, iż Rada Miasta w treści kwestionowanych zapisów dopuściła wprost możliwość zmiany trasy lub lokalizacji gazociągu wysokiego ciśnienia, nie wskazując konkretnego miejsca przebiegu tego gazociągu, co w rezultacie dopuszcza zupełną dowolność w poprowadzeniu wskazanej sieci infrastruktury i nie jest też jasne, kto w tym zakresie będzie podejmował decyzję. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 22 października 2019 r. sygn. akt II SA/Wr 427/19 „tego rodzaju regulacje – stwarzające pole do dowolnej interpretacji i cedujące kompetencje prawodawcy lokalnego na nieznanego podmiot - nie pozwalają na jednoznaczne ustalenie lokalizacji i przebiegu sieci i urządzeń. Wobec powyższego, doszło do naruszenia art. 15 ust. 2 pkt 9 i 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Brak precyzyjnej regulacji skutkuje konsekwencjami dla inwestorów podczas prac inwestycyjnych, zagospodarowania działek, lokalizowania zabudowy oraz prowadzenia robót w zakresie zabudowy istniejącej. Należy także zwrócić uwagę na prezentowane w orzecznictwie stanowisko, że jeżeli plan miejscowy dopuszcza jakąkolwiek lokalizację inwestycji celu publicznego – a taką stanowi budowa (obejmująca także rozbudowę) linii służących do przesyłu energii elektrycznej (również o znaczeniu lokalnym) gazu, czy linii telekomunikacyjnych – to zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy w planie miejscowym musi być uszczegółowione jej rozmieszczenie. Wymóg ten konkretyzuje przepis art. 15 ust. 3 pkt 4a i 4b, który nakazuje – w zależności od potrzeb – określenie w planie miejscowym terenów rozmieszczenia inwestycji celu publicznego lokalnych i ponadlokalnych. Jeżeli zatem rada gminy nie określiła w sposób jednoznaczny lokalizacji i przebiegu sieci infrastruktury mimo, że dopuszczono ich budowę (która zgodnie z prawem budowlanym obejmuje wszak także rozbudowę), to zapisy te powodują, że wymienione sieci infrastruktury mogą być poprowadzone w sposób dowolny, określony wyłącznie przez inwestora, a zatem z pominięciem procedury uchwalania planu miejscowego. Takiego działania nie można pogodzić

z konstytucyjną zasadą demokratycznego państwa prawa i działania organów administracji publicznej na podstawie prawa i w jego granicach.”

Mając zatem powyższe na uwadze, podkreślić trzeba, że jeżeli w planie miejscowym przewidziano budowę lub też zmianę trasy lub lokalizacji przebiegu sieci, posiadającej strefę ochronną, w której obowiązują określone zasady zagospodarowania terenu, to obligatoryjnie plan miejscowy wskazywać ma dokładny przebieg takich sieci, aby w ramach prawa powszechnie obowiązującego wskazane było na jakim obszarze, jakie zasady zagospodarowania terenu obowiązują.

Organu nadzoru wskazuje, że w § 6 ust. 1 pkt 4 uchwały ustalono możliwość zmiany trasy lub lokalizacji gazociągów wysokiego ciśnienia, niemniej jednak nie określono konkretnej lokalizacji tych gazociągów po ewentualnej zmianie ich trasy lub lokalizacji, co narusza art. 15 ust. 2 pkt 9 i 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w brzmieniu obowiązującym przed 24 września 2023 r. oraz § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, gdyż możliwość zmiany przebiegu gazociągów wysokiego ciśnienia jest równoznaczna z możliwością wprowadzenia, poprzez działania faktyczne, niedopuszczalnych zmian w ustaleniach planu miejscowego. Lokalizowanie gazociągu wysokiego ciśnienia, wiąże się bowiem z koniecznością dokonywania nowych ustaleń w drodze planu miejscowego. Należy ponadto zwrócić uwagę na fakt, iż w niniejszym planie nie wyznaczono terenu infrastruktury technicznej – gazownictwa, w granicach którego byłaby możliwość ewentualnej zmiany trasy lub lokalizacji wskazanych gazociągów.

Dodatkowo informuje się o uchybieniach, które nie mają charakteru istotnego naruszenia prawa, jednakże z uwagi na fakt, że w przedmiotowym Planie organ nadzoru stwierdził również naruszenia prawa mające charakter istotny w rozumieniu normy wynikającej z art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, to zwraca się uwagę również na te nieistotne naruszenia. Mianowicie w § 4 ust. 1 pkt 4 uchwały, zawarto definicję „miejsc przeznaczonych do parkowania pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową”, niemniej jednak w § 11 ust. 3 pkt 3 uchwały, mowa jest o miejscach przeznaczonych na postój pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową. Natomiast w zakresie załącznika nr 1 do uchwały, wskazuje się, iż brak jest oznaczenia na rysunku planu, „powierzchni ograniczających przeszkody dla lotniska Rzeszów-Jasionka (m n.p.m)”, które to wskazano w legendzie.

Mając na względzie wskazane przez organ nadzoru istotne naruszenie prawa w zapisach Planu, co związane było z istotnym naruszeniem zasad jego sporządzenia, należało zgodnie z art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz z dyspozycją art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - stwierdzić nieważność § 6 ust.1 pkt 4 uchwały Nr XIX/313/2025 Rady Miasta Rzeszowa z dnia 28 stycznia 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nr 201/13/2010 – I-A „Staromieście – Przy Drodze” w Rzeszowie, w zakresie słów: „w tym gazociągów wysokiego ciśnienia”.

W związku z powyższym, należało rozstrzygnąć jak na wstępie.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul Kraszewskiego 4 A, za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dnia od daty jego otrzymania.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Renata Piśla

Zastępca Dyrektora Wydziału Prawnego i Nadzoru